

Moser niet uitkwam. Zijn tabellen voorzien in roodverkleurders en geelverkleurders maar niet in een combinatie daarvan. Er had mij toen een licht op moeten gaan.

Natuurlijk nam ik ze mee naar de eerstvolgende bijeenkomst van de paddestoelenwerkgroep in Wijster. Amper binnen, haalde ik meteen de twee zware jongens uit de plastic zak en legde ze op tafel. Er ging een gejuich op. Ha, daar hebben we hem weer: Geesterani. En dat was hem dus: *Agaricus geesterani*.

Rob Chrispijn, Vledderveen

LITERATUUR

Anonymus, (1989). Muurplanten in Zuid-Holland. Uitgave Provincie Zuid-Holland

Reijnders, W.J. (1958). De paddestoelen van de Amsterdamse bakstenen grachtmuren.

Coolia 5: 37-42.

Coolia 33: 53. 1990.

NOGMAALS OVER HET MICROSCOPISCH VERSCHIL TUSSEN DISCISEDA'S EN BOVISTA (PLUMBEA & NIGRESCENS)

Leo Jalink, Hansenstraat 70, 2316 BM Leiden

Vorig jaar heb ik in Coolia geschreven over de vondst van *Disciseda bovista* en *Disciseda candida* (Jalink, 1989). Mijn hoop dat deze soorten nog op meer plaatsen gevonden zouden worden is nog niet vervuld.

Uit nieuwe waarnemingen blijkt dat niet alleen oude exemplaren waarvan het schoteltje ontbreekt, maar soms ook jonge exemplaren van *Disciseda bovista* macroscopisch op *Bovista plumbea* kunnen lijken. Door dieren opgewoelde, onrijpe *Disciseda*'s blijken soms net als *Bovista plumbea* een als een eischil afpelbaar exoperidium te hebben. Daarom heb ik nog eens gezocht naar gemakkelijk vast te stellen microscopische verschillen. Daarbij stuitte ik meteen op een slip of the pen in het artikel in Coolia. Daar wordt ten onrechte vermeld dat *Bovista plumbea* en *nigrescens* poren in het capillitium hebben. Er zijn overigens wel andere *Bovista*-soorten met poren in het capillitium.

Er bestaan twee zeer duidelijke verschillen:

1. De lengte van de sterigmerest die aan de spore blijft zitten (pedicel): deze is bij *Bovista plumbea* 5-18 μm , bij *Bovista nigrescens* 5-10 μm en bij beide *Disciseda*'s minder dan 3 μm .
2. Het capillitiumtype: bij beide *Bovista*'s van het *Bovista*-type, d.w.z. sterk vertakt met duidelijk te onderscheiden hoofd- en steeds dunnere zijtakken; bij beide *Disciseda*'s van het *Lycoperdon*-type, d.w.z. alle capillitiumdraden zijn ongeveer even dik.

Terzijde wordt nog opgemerkt dat het kronkelen van het capillitium van *Disciseda*'s het best zichtbaar is aan de korte capillitium-fragmenten in een kwetspreparaat.

Ik houd me nog steeds aanbevolen voor meer meldingen van *Disciseda*'s.

LITERATUUR

Jalink, L.M. (1989). Kop-op-schotel (*Disciseda*) nog niet uitgestorven. Coolia 32: 55-59.